

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 169-ҳадис

* أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ: فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً ابْتُلِيَ عَلَى قَدْرِ دِينِهِ: فَمَا يَبْرُحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَبْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ، وَمَا عَلَيْهِ حَاطِيَةٌ. (رواه البخاري عن سعيد)

Синовдан ўтказиш жиҳатидан энг қаттиғи пайғамбарлар, кейин уларга яқинлар, сўнгра уларга яқинлардир. Киши динига қараб имтиҳон қилинаверади. Агар дини қаттиқ бўлса, синови ҳам шунча қаттиқ бўлаверади. Агар дини юмшоқ бўлса, имтиҳон қилиниши ҳам дини миқдорида бўлади. Бандага синов етаверганидан ўша банда ер устида бирор хатоси қолмасдан юради.

Саид (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARI DLARI